

IX Ka 9/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu w Wydziale IX Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – S. S.O. Aleksandra Nowicka (spr.)

Sędziowie: S.O. Andrzej Walenta

S.O. Lech Gutkowski

Protokolant st. sekr. sąd. Katarzyna Kotarska

przy udziale przedstawiciela Urzędu Celnego w T. Jarosława Płonki

po rozpoznaniu w dniu 13 marca 2014r.

sprawy **J. M.** oskarżonego z art. 65§4 kks i in.

na skutek apelacji wniesionej przez Urząd Celny w T.

od wyroku Sądu Rejonowego w Grudziądzu z dnia 4 listopada 2013 r., **sygn. akt II W 1671/13**

- I. zmienia zaskarżony wyrok w pkt 1. w ten sposób, że podwyższa orzeczoną w nim karę grzywny z 600 (sześćsiuset) złotych do 2.000 (dwóch tysięcy) złotych;
- II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;
- III. zwalnia oskarżonego od obowiązku poniesienia kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, a wydatkami powstałymi w tym postępowaniu obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IX Ka 9/14

UZASADNIENIE

J. M. został oskarżony o to, że:

przenosił w dniu 27 kwietnia 2013 roku w G. na ul. (...) wyroby akcyzowe w postaci: 300 paczek a'20 sztuk papierosów marki (...), bez wymaganych znaków akcyzy, 20 paczek a'20 sztuk papierosów marki (...), bez wymaganych znaków akcyzy, 20 paczek a'20 sztuk papierosów marki (...), bez wymaganych znaków akcyzy, 30 paczek a'20 sztuk papierosów marki (...), bez wymaganych znaków akcyzy, 20 paczek a'20 sztuk papierosów marki (...), bez wymaganych znaków akcyzy, na których ciążyą należności: cło w wysokości 589,00 złotych, podatek akcyzowy w wysokości 5472,00 złote oraz podatek VAT w wysokości 1629,00 złotych, stanowiące przedmiot czynu zabronionego z art. 54 § 3, 63 § 7 i 86 § 4 kks,

tj. o wykroczenie skarbowe z art. 65 § 4 kks w zw. z art. 91 § 4 kks w zw. z art. 7 § 1 kks

Sąd Rejonowy w Grudziądzu wyrokiem z dnia 4 listopada 2013 r. (sygn. akt II W 1671/13) uznał oskarżonego za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, tj. wykroczenia skarbowego określonego w art. 65 § 4 kks w zw. z art. 91 § 4 kks w zw. z art. 7 § 1 kks i za to, na podstawie art. 65 § 4 kks w zw. z art. 48 § 1, 3 i 4 kks wymierzył mu karę 600 złotych grzywny; zaś na podstawie art. 49 § 3 kks w zw. z art. 31 § 6 kks orzekł

przepadek na rzecz Skarbu Państwa: - 300 paczek a'20 sztuk papierosów marki (...), bez wymaganych znaków akcyzy, - 20 paczek a'20 sztuk papierosów marki (...), bez wymaganych znaków akcyzy, - 20 paczek a'20 sztuk papierosów marki (...), bez wymaganych znaków akcyzy, - 30 paczek a'20 sztuk papierosów marki (...), bez wymaganych znaków akcyzy, - 20 paczek a'20 sztuk papierosów marki (...), bez wymaganych znaków akcyzy, przechowywanych w magazynie KMP G.PG (...), zarządzając ich zniszczenie.

Oskarżony został zwolniony od kosztów sądowych, a wydatkami obciążony został Skarb Państwa.

Od powyższego wyroku **apelację wniósł oskarżyciel publiczny** zaskarżając wyrok w zakresie orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego. Oskarżyciel podniósł zarzut rażącej łagodności wymierzonej oskarżonemu kary poprzez orzeczenie kary grzywny 600 złotych nieadekwatnej do stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonego.

W oparciu o powyższy zarzut oskarżyciel wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej orzeczenia o karze poprzez wymierzenie oskarżonemu kary 3.000 złotych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zarzut apelacji oskarżyciela publicznego okazał się częściowo zasadny i doprowadził do zmiany zaskarżonego wyroku w kwestionowanym zakresie.

Zastrzeżeń sądu odwoławczego nie budzi prawidłowość ustaleń przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku; natomiast należy się zgodzić ze skarżącym, iż wymierzona oskarżonemu kara jest zbyt łagodna i nie realizuje dyrektyw określonych w art. 12 §2 kks.

Faktycznie kara grzywny ukształtowana na poziomie 600 złotych nie uwzględnia w sposób odpowiedni okoliczności obciążających (niekorzystnych) oraz nie odpowiada stopniowi społecznej szkodliwości czynu oskarżonego a nadto nie spełnia funkcji w zakresie prewencji ogólnej i indywidualnej. Kara ta jest zbyt niska w stosunku do wagi czynu oskarżonego. Mimo, że czyn ten stanowi „jedynie” wykroczenie skarbowe, to jednak nie można określić go mianem nieistotnego, błahaego. Przedmiotem czynu oskarżonego był towar na którym ciążył podatek akcyzowy (w wysokości ponad 5 tys złotych), nadto podatek VAT (w wysokości ponad 1.600 złotych) oraz cło o wartości około 600 złotych. Narazone na uszczuplenie były należności publicznoprawne w trzech sferach (podatek akcyzowy, VAT i celny). Oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona dwóch wykroczeń (z art. 65 §4 kk i z art. 91 §4 kks). Nadto czyn oskarżonego nie miał charakteru incydentalnego, o czym świadczy informacja nadesłana z UC, z której wynika, że przeciwko oskarżonemu toczyły się postępowania o wykroczenia skarbowe.

W przekonaniu sąd odwoławczego karą odpowiednią - uwzględniająca w należyty sposób okoliczności czynu jak też realizującą cele kary - będzie kara 2.000 złotych i taką też karę ostatecznie sąd odwoławczy wymierzył, zmieniając zaskarżony wyrok w punkcie I. Kara w tej wysokości adekwatna jest do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu, a także jego zawinienia i w należyty sposób uwzględnia okoliczności obciążające i łagodzące. Wystarczająca jest ona nie tylko do osiągnięcia celów wychowawczych i zapobiegawczych wobec niego, ale jako kara sprawiedliwa należyte wpłynie też na kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa. Kara w takiej wysokości uwzględnia też sytuację majątkową oskarżonego i jego możliwości płatnicze.

Dodać należy, że sąd odwoławczy nie zdecydował się na zaostrzenie kary grzywny do żądanego w apelacji poziomu 3.000 złotych - bynajmniej nie dlatego, że proponowana kara była zbyt surowa - lecz z uwagi na fakt, że kara w takim kształcie niewątpliwie stanowiłaby dla oskarżonego zbyt dużą dolegliwość. Analiza bowiem sytuacji majątkowej i osobistej oskarżonego przekonuje, że uiszczenie grzywny w wysokości wyższej niż 2.000 złotych przekraczałoby możliwości płatnicze oskarżonego. Jego comiesięczny dochód stanowi - jak zapewniał na rozprawie apelacyjnej - wyłącznie renta chorobowa w kwocie około 700 złotych. Obciążenie zatem oskarżonego grzywną w kwocie 3.000 złotych mogłoby wpłynąć niekorzystnie na możliwość zaspokojenia przez oskarżonego swoich podstawowych potrzeb życiowych i mogłoby się wiązać z uszczerbkiem w jego bieżącym utrzymaniu. Tymczasem kara w wymiarze 2.000

złoty stanowiąc będzie dla oskarżonego istotnie odczuwalną dolegliwość ekonomiczną (nie przekraczającą jednak jego realnych możliwości finansowych), a zarazem będzie karą współmierną do wagi jego czynu.

Sąd odwoławczy nie dopatrył się w zaskarżonym orzeczeniu żadnych uchybień mogących stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze, będących podstawą do uchylenia wyroku z urzędu.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 635 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks sąd odwoławczy zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za drugą instancję, obciążając wydatkami postępowania odwoławczego Skarb Państwa, albowiem przemawiała za tym jego sytuacja materialna, oceniana przy uwzględnieniu obciążenia finansowego nałożonego zaskarżonym wyrokiem.